

§ 10. 1. Nauczycielom mianowanym na niżej wymienione stanowiska przysługują następujące dodatki funkcyjne:

1) dyrektor ogniska kultury plastycznej, szkoły umuzykalniającej lub innego zakładu szkolenia artystycznego uznanego przez Ministra Kultury i Sztuki za równorzędny (§ 3)	5.000 zł
2) dyrektor średniej (kierownik niższej) szkoły artystycznej ponad 10 oddziałów	5.000 zł
3) dyrektor średniej (kierownik niższej) szkoły artystycznej ponad 5 oddziałów	4.000 zł
4) dyrektor średniej (kierownik niższej) szkoły artystycznej do 5 oddziałów	2.600 zł
5) kierownik działu oraz kierownik warsztatu w szkole artystycznej	1.500 — 2.300 zł
2. Stawki dodatków wymienionych w ust. 1 pkt 5 ustala dla poszczególnych osób Minister Kultury i Sztuki.

§ 11. 1. Nauczycielom szkół i innych zakładów szkolenia artystycznego przysługuje dodatek służbowy w następującej wysokości:

1) nauczycielom i nauczycielom zawodu uznanym przez Ministra Kultury i Sztuki za wybitnych pedagogów lub specjalistów	5.000 zł
2) kwalifikowanym nauczycielom	2.500 zł
3) niekwalifikowanym nauczycielom oraz nauczycielom zawodu i asystentom	1.600 zł
2. Liczbę osób objętych dodatkiem przewidzianym w ust. 1 pkt 1 ustala Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrami Oświaty oraz Finansów.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

144

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1950 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów o określeniu niektórych cen sprzedażnych lub czynszów przy przekazywaniu mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie art. 13 dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 71, poz. 389 i z 1947 r. Nr 66, poz. 410) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1947 r. w sprawie określenia niektórych cen sprzedażnych lub czynszów przy przekazywaniu mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 2, poz. 2) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Przy ustaleniu ceny sprzedażnej lub czynszu za mienie przekazywane w trybie powołanego dekretu komisje osadnictwa nierolniczego zastosują zniżkę ceny nabycia lub czynszu w przypadkach, gdy nabywcami lub dzierżawcami są:

- osoby pełniące służbę publiczną lub zatrudnione na podstawie umowy o pracę na obszarze Ziemi Odzyskanych lub b. Wolnego Miasta Gdańska,
- osoby pełniące służbę publiczną lub zatrudnione na podstawie umowy o pracę na innym obszarze, a stale zamieszkałe na terenach określonych w pkt a),
- marynarze marynarki handlowej i wojennej,
- członkowie wskazanych przez Centralny Związek Spółdzielczy spółdzielni pracy stale zamieszkałi na terenach określonych w pkt a),
- emeryci, inwalidzi pracy, renciści, jeżeli przyznanie zaopatrzenia nastąpiło przez władze Polskiej Ludowej oraz jeżeli osoby te pracowały na terenach określonych w pkt a) po ostatniej wojnie światowej i stale tam zamieszkuja,

- inwalidzi wojenni i wojskowi stale zamieszkałi na terenach określonych w pkt a), którym prawo do zaopatrzenia inwalidzkiego zostało przyznane przez władze Polskiej Ludowej,
- osoby zwolnione od podatku obrotowego na podstawie art. 4 pkt 39 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), jeżeli stale zamieszkuja na terenach określonych w pkt a),
- osoby, którym Minister Administracji Publicznej przyzna indywidualnie prawo do nabycia mienia nierolniczego na warunkach ulgowych,
- spółdzielnie mieszkaniowe i spółki osób wymienionych w pkt a)—g), jeżeli przekazywane mienie ma służyć celom mieszkalnym członków tych spółdzielni lub spółek, przy czym ulgi oblicza się w stosunku do wkładów osób, uprawnionych do tych ulg,
- spółdzielnie, centrale spółdzielni i centrale spółdzielczo-państwowe zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczym,
- osoby prawne prawa publicznego, organizacje polityczne i społeczne, związki zawodowe, instytucje naukowe, oświatowe i opiekuńcze, jeżeli mienie będące przedmiotem umowy ma służyć ich celom.

2. Osoby wymienione w ust. 1 pkt a)—g) mają prawo do zniżki jedynie w przypadku nabycia domu jedno- lub dwurodzinnego lub części budynku zawierającej jedno lub dwa mieszkania, jeżeli otrzymywane przez kupującego uposażenie lub wynagrodzenie za pracę jest głównym źródłem utrzymania jego oraz rodziny.

3. Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości może ustalić w drodze zarządzenia kategorie rzemieślników, którym będzie przysługiwało prawo nabycia mienia na warunkach ulgowych.“

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Osoby, które przed dniem 9 maja 1947 r. pełniły służbę publiczną lub były zatrudnione na podstawie umowy o pracę na obszarze Ziem Odzyskanych lub b. Wolnego Miasta Gdańska, w przypadku kupna domu jedno- lub dwurodzinnego albo części budynku zawierającej jedno lub dwa mieszkania — mają ponadto prawo do ulgi w postaci odliczenia 1% ceny nabycia za każdy miesiąc nieprzerwanej pracy lub służby przed tym terminem, nie więcej jednak niż 15%.“

3) W § 4 ust. 2 dodaje się na końcu zdanie: „Opuszczenie miejsca pracy na skutek przeniesienia służbowego lub z powodu stwierdzonego przez właściwy urząd zatrudnienia braku pracy w zawodzie kupującego nie powoduje utraty uprawnień do zniżki“.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

145

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 marca 1950 r.

w sprawie przyznania XXIII Międzynarodowym Targom w Poznaniu ulg w zakresie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 39, poz. 384, z 1933 r. Nr 10, poz. 63, z 1945 r. Nr 58, poz. 334 oraz z 1948 r. Nr 24, poz. 164 i Nr 44, poz. 315) oraz § 3 pkt 4 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. Publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na XXIII Międzynarodowych Targach w Poznaniu w czasie od dnia 29 kwietnia 1950 r. do dnia 14 maja 1950 r. włącznie, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub do zarejestrowania wzoru, jeżeli nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod tymiż warunkami samo wystawienie wynalazku lub wzoru na wymienionych targach, ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po

daty wystawienia, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego przedtem na towarze, wystawionym na wymienionych targach, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa od daty wystawienia, jeżeli zgłoszenie to nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od tej daty.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, powinno być dołączone zaświadczenie zarządu Targów, wymieniające przedmiot i datę wystawienia, do zgłoszenia zaś znaku towarowego — zaświadczenie stwierdzające, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na tych Targach, tudzież wymieniające osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

146

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 marca 1950 r.

w sprawie zmiany przepisów prawa przemysłowego dotyczących egzaminu na czeladnika.

Na podstawie art. 157 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia niniejszego dotyczą egzaminów na czeladnika, składanych przez termina-

torów lub pomocników, którzy ukończyli 21 lat - i nie mogą okazać świadectwa szkolnego z ukończenia publicznej średniej szkoły zawodowej (publicznej szkoły dokształcającej zawodowej) z powodu braku takiej szkoły w miejscowości, w której terminator odbywał naukę rzemiosła, lub z powodu niemożliwości uczęszczania do takiej szkoły.